

Protestantse Kerk Classis Noord-Brabant, Limburg en Réunion Wallonne

1 juni 2022

Betreft: Pinksterboodschap 2022

Sla je vleugels uit heet het kunstwerk van Margreet van der Meij.

Een mooi thema bij Pinksteren dit jaar. Met een tekst van Etty Hillesum:

Als je maar beluistert het eigen ritme wat er in je is en volgens dat ritme probeert te leven. Beluisteren, wat er opstijgt uit je zelf. Veel wat je doet is toch imitatie of ingebeelde plicht of valse voorstellingen van hoe een mens moet zijn.

De enige zekerheid hoe je moet leven en wat je moet doen, kan toch alleen maar opstijgen uit die bronnen, die daar bij je zelf in de diepte borrelen.

En ik zeg het nu heel ootmoedig en dankbaar en ik meen het eerlijk, al weet ik dat ik weer opstandig en prikkelbaar zal worden: 'Mijn God, ik dank je er voor, dat je me zo geschapen hebt, als ik ben.

Ik dank je er voor, dat ik zo vol wijsheid mag zijn soms, die wijsheid is toch niets anders dan een vervuld zijn van jou.

Ik beloof je, dat m'n hele leven een streven zal zijn om tot die schone harmonie te komen en ook tot die deemoed en werkelijke liefde, waartoe ik de mogelijkheid in m'n beste momenten in me voel.

En nu de ontbijttafel afruimen en nog even Levie prepareren en wat verf op m'n smoel.

Vorig jaar konden we wel wat kleur gebruiken in de coronacrisis. Dit jaar zijn we blij dat er een einde is aan de stilstand en kunnen we onze vleugels weer uitslaan. In veel gemeenten gebeurt dat ook, het is bemoedigend en verheugend te zien wat er allemaal wordt georganiseerd.

We gaan opnieuw op weg als eens de Emmaüsgangers. We laten de droefheid achter ons. Het verhaal dat die twee op weg naar Emmaüs te vertellen hebben, is van het soort waar de menselijke geschiedenis van doortrokken is, maar waar we maar niet aan gewend raken. Het gaat over hoop die de bodem werd ingeslagen door verraad en machtsmisbruik. Het gaat over geschonden vertrouwen, over leiders die met de vijand

samenwerkten en zo willens en wetens een einde maakten aan dat waarin nu juist perspectief leek te zitten.

Vervolgens werd hen nog niet eens gegund afscheid te nemen van hun hoop, het verlorene in ieder geval nog met eerbied te kunnen gedenken, want degene op wie zij hun hoop gesteld hadden was niet alleen gedood, zelfs zijn lichaam was niet meer te vinden. Het graf waarin hij gelegd was, bleek leeg. Wij weten het van mensen die jarenlang dierbaren moeten missen zonder duidelijkheid over wat er met hen gebeurd is, zonder zekerheid of ze nog leven of dood zijn, zonder verhaal over wat er precies heeft plaatsgevonden: zonder deze dingen kun je een rouwproces niet afsluiten, kun je de bladzijde niet omslaan, kun je niet verder met je leven.

Op dit gevoel het gebeurde maar niet achter zich te kunnen laten en het niet te kunnen afsluiten, op dit gevoel lijkt Jezus, die op dat moment nog de anonieme reisgezel is, in te spelen. Hij neemt het woord en laat zich dan niet bepaald remmen door overdreven beleefdheid. 'Wat zijn jullie toch onverstandig en traag van begrip', zegt hij. Of op zijn Hollands: hoeveel aanwijzingen hebben jullie eigenlijk nodig?! Dat je dit niet kunt afsluiten, dat laat zien dat het nog niet is afgesloten. Dat je geen nieuwe

bladzijde kunt omslaan, dat is omdat je de voorliggende bladzijde niet goed gelezen hebt. Als je goed kijkt, als je op de gebeurtenissen het licht laat vallen dat de Schriften erop doen vallen, dan zie je dat wat je hebt meegemaakt niet een einde is, maar een voorgoed begonnen begin. Dat moet je niet achter je laten, daardoor moet je je laten meenemen. Het is zoals met de ondergangsvisionen van de profeten. Die kondigen niet het einde van alle perspectief aan, maar het einde van dat wat een nieuw perspectief maar steeds blijft tegenhouden.

Het is duidelijk dat het een bezielend gesprek is. Het is de kerk in het klein: Het gaat in de kerk om gevoelens en zingeving die het hart raken, de kern van ons menselijk bestaan. Het gaat erom je open te stellen voor de ander, en in deze ontmoeting wordt de ruimte als het ware geopend naar de hemel, naar God, als onvermoede derde.

Wat dit onverwachte vuur teweeg brengt, beschrijft Lukas prachtig: er is nieuwe gemeenschap, er is de uitnodiging binnen te komen en te schuilen tegen de gevaren van de nacht en er wordt brood gebroken en gedeeld als teken van Gods verlossende aanwezigheid te midden van alle gebrokenheid. En juist hier wordt de gedode Jezus als levend aanwezig ontmoet. Verlies blijkt niet alleen verlies. Er wordt een gans nieuw perspectief geopend.

Wat opvalt in dit verhaal, is wáár ze Christus ontmoeten. Ze lopen namelijk weg van Jeruzalem – het religieuze centrum, de wereld in. Ze laten zeg maar de kerk achter zich. Maar juist in de wereld ontmoeten zij Christus.

Uit het presentieplan van de classis:

Over kerkmuren en cultuurgrenzen heen

De Geest die nieuwe wegen wijst, leidt ons ook over de grenzen van ons eigen kerk-zijn. In de Missio Dei, de zending van God, is Hij al aanwezig en werkzaam in de wereld. Dat

we als kerk willen zijn waar Jezus is, brengt ons in verbinding met anderen die ook een schakel zijn in de Missio Dei.

Waar Jezus is, daar is de kerk

De Duitse kerkreformator Maarten Luther (1483-1546) stelde: 'Ubi Christus est, ibi ecclesia': waar Christus, daar is de kerk. Bij alles wat we van de kerk kunnen zeggen, moet als eerste gezegd worden dat zij van Christus is. De visienota 'Van U is de toekomst' stelt op p. 4:

"De gemeente is niet van zichzelf. En de kerk is niet een bedrijf dat we moeten redden, de kerk leeft van verbondenheid met Jezus Christus; we volgen Hem.

*Daarom zeggen we niet: Jezus is daar waar de kerk is, maar:
waar Jezus is, daar is de kerk.*

We strekken ons uit om daar te zijn waar Jezus is."

Het is prachtig om te zien hoe men op veel plekken werkzaam is in en buiten de kerk. En is het niet zo dat wij elkaar als medegelovigen steeds opnieuw bezielen? Waar mensen spreken van hart tot hart, waar mensen zich laten raken, waar mensen bezield zijn door geloof of idealen, waar geloof, hoop en liefde wordt gedeeld. Daar waait de wind van God, en ademen mensen door zijn Geest en worden weer enthousiast. Met deze bezieling waarmee mensen hun vleugels uitslaan leef ik naar het Pinksterfeest toe.

Namens het breed moderamen wens ik u

een vrolijk, kleurig en gezegend Pinksterfeest!

Ds. Marco Luijk
Classispredikant

In verbondenheid voor u allen mijn hartelijke groet,
namens het Breed Moderamen van de Classis Noord-Brabant,
Limburg en Réunion Wallonne,

in Christus verbonden,
Ds. Marco Luijk

classispredikant Noord-Brabant, Limburg en Réunion Wallonne
m.luijk@protestantsekerk.nl tel. 06 52 33 52 85

Abonneer u op de nieuwsberichten:

[Inschrijven Maillijst – Classis Noord-Brabant - Limburg en Réunion Wallonne \(classisbrabantlimburg.nl\)](https://www.classisbrabantlimburg.nl/)